

mož in Angleži ga bodo obsipali s častmi, ali pri tem vstrajajo vsi veščaki, da njegovo početje bide v obraz vsem zakonom previdne in računajoče vojne navade. Buller je sedaj v pasti, iz katere ni rešitve, ako bo tepen. Pred seboj in na straneh ima sovražnika v najtrdnjih posadkah, za seboj pa reko Tugelo, ki grozno narašča vsaki hip. Sicer pa je Buller sam povedal svojim vojakom kar naravnost, da nazaj ni več možno.

Dopisi.

Izpred Radgone. (Dobri nasveti.) Človeka in posebno rodoljuba srce boli, če dan za dnevom gleda, kako mladina obojega spola denar trati in po nepotrebnem zapravlja. Vprašaj pa enega takih, kaj pa boš, če zbolíš ali kečdar se boš postaral, se ti hitro odreže, saj bom prišel na občino in ta me bo oskrbela. Tega pa ne pomisli in prevdari, kako grenka je že ta misel in kako grenek je ta občinski kruh.

Kakor skoraj v vsakem sodnijskem okraju, tako imamo tudi tukaj svoj domači denarni zavod v dobrih narodnih rokah. Zakaj bi se neki naša mladina ne navadila, nositi v ta denarni zavod svoje krone? V poznejših letih pride vse prav, kar si človek za mladosti prihrani.

Naše načelnštvo je vselej pripravljeno, tudi po dve kroni sprejemati. Ako pa ne moreš ravno ob določenih uradnih urah prineesti, se to lahko tudi druge dneve opravi pri gsp. notarju v pisarni, ob nedeljah pa tudi v bralni sobi.

Pisec teh vrst je pastarici, sedaj že dekli, pred sedmimi leti vložil nekaj goldinarjev, a danes jih ima čez sto! Še ni tisočak, a tudi do tisočaka se počasi le pride! Tukaj je treba dobre volje in resničnih rodoljubov, ki podučujejo našo mladino. Ako se tukaj ne začne, je vse zaman.

Dobro bi bilo, da bi se v vsaki župniji znašel tak rodoljub, ki bi si take, ki želijo svoje krone v posojilnico vlagati, na listek napisal, njihove doneske sprejemal, potem pa pri priložnosti v posojilnico nesel in tam vložil, potem bi jim pa tudi hranilnično knjigo pokazal. To bi marsikomu veselje naredilo in bi se tudi marsiktera krona prihranila. Na delo!

Od Sv. Urbana pri Ptuj. Resnično prav žalostne razmere vladajo pri nas. Naše ljudstvo postaja od leta do leta bolj revno, nekdanje bogate in lepe kmetije so razkosane, naši kmetje in želarji pa tičijo do ušes v dolgovih. Vinogradi, nekdanje tako lepi in rodovitni, ki so našim posestnikom prinašali toliko dobrega in daleč na okoli znanega vina, so skoraj popolnoma uničeni in tako ima naš kmet tukaj več stroškov kakor dobička. Tako je tudi pri drugem gospodarstvu. Da pa bi se naše ljudstvo poprijelo plodnosnega in v resnici umnega gospodarstva, da bi na pr. napravljalo v goricah ameriške nasade, za to pri nas ni pravih mož in pravega duha, nihče se ne potruji, ki bi navduševal in poučeval ljudstvo, naj se obrne na boljšo gospodarsko pot. Vse ostaja pri starem kopitu. Kmetje pravijo: »Moj oče in moj dedek sta delala, kakor jaz, pa sta vendar imela več kruha in živela boljše življenje kakor jaz.« Ali tega pa ne pomisliš, da so tvoji predniki nosili brguse, ne pomisliš, da prinašajo novi časi nove razmere in potrebe. Zato pa bi za naše ljudstvo prav dobro bilo kako društvo, recimo bralno ali pa vinarsko društvo. Podučeval in napeljeval bi se naj naš kmet k boljšemu gospodarstvu. Po drugih krajih se združujejo v kmetijske zadruge, ki obetajo kmetom velike koristi; zakaj bi si počasi naši kmetje tega ne privoščili?

Še nekaj! Da smo ravno mi Urbančani mlačneži in zaspani Slovenci ter se nekateri naših bolj gospodskih sramujejo slovenskega svojega pokolenja, to je sicer sramotna, pa vendar žalostna resnica. Vsi naši sosede nas osramotijo, ljudstvo po drugih farah prebira

bolj pridno »Slov. Gospodarja« in Mohorjeve knjige. Le pogledite število naših Mohorjanov in je primerjajte s številom sosednih far. Namesto, da bi nas bilo vsako leto več pri Mohorjevi družbi, ki nam pošilja za bori goldinar šest tako lepih in koristnih knjig, da se jih človek v resnici veseli, — nazadujemo prav žalostno v svojo lastno škodo. Lansko leto nas je bilo 172 in letos 126. Torej za 46 smo nazadovali. To je gotovo lepo število, ali nam ne prinaša nobene časti. Ne vem sicer, kdo in kaj je zakrivilo ravno pri nas rakovo pot, ali sramota je gotovo to za Urbančane. Le jahajmo naprej po rakovi poti svojega lenega polža. Bog daj srečo pri tej vožnji!

Iz Kozjega. (Gospodarsko bralno društvo.) Predzadnjo nedeljo dne 14. t. m. se je vršilo občno letno zborovanje našega bralnega društva v gostilni g. Frana Gučeka, ki se je vkljub slabemu vremenu prav povoljno obneslo. G. Erker, predsednik društva, pozdravi vse dole zborovalce in prečita brzojavko iz Celja, ki se je glasila tako-le: »Vsem zborovalcem kozjanskega bralnega društva kličeva trikratni »Živio«. Gorišek, Dobršek. Nato je omenil delovanje bralnega društva preteklo leto. Prečital je društveni zapisnik o zadnji Ciril-Metodovi veselici, ki se je vršila v Mirjem pri velikanskem kresu. (Živahni živio.) Žal, da ni bila ta izvenredna slovesnost razglašena po časnikih. Nadalje je omenil, da se je preteklo leto izposodilo nad 600 časopisov in knjig. Lepo število! Udov štejejo društvo okrog 120. V resnih besedah je nadalje omenil, da je gospodarsko bralno društvo preteklo leto napredovalo in tako pognalo iz debela močno vejo, to je novo pevsko društvo, ki je zvezano s tem društvom. Gosp. Druškovič, blagajnik, je razložil in razjasnil društvene stroške in dokodke. Zatem se je vršila volitev novega odbora, ki je sestavljen tako-le: Jožef Erker, predsednik, dr. Franc Pikl, podpredsednik, Mihael Pustišek, knjižničar, Janez Elsbacher, tajnik, Jožef Druškovič, blagajnik, Mohorič in Moreše odbornika. G. dr. Pikl se je zahvalil za zaupanje ter v imenu odbora izjavil, da bodo radi podpirali društvo in pomagali ubogemu kmetu do blagostanja in omike ter prosili poljedelskega ministra za potovalne učitelje, ki bodo prišli nas podučevati in pri nas več dni ostali. (Med kmeti burni »živio«.) Zatem se je pobirala udnina in sprejemali novi udje. Nato se je zaključilo zborovanje. Po zborovanju je naš novi pevski zbor stopil prvokrat na noge in pokazal, kako lepo se razvija.

Vabimo vas, dragi kmetje kozjanskega okraja, v kolo našega bralnega društva, pristopite k njemu kot udje. Kajti nalašč za vas je ustvarjeno, da vas poučuje o kmetijstvu, vinarstvu itd. ter odbija vsakovrstne napade, ki bi vam morebiti škodovali. Društvo si je za bodoče leto naročilo sledeče časopise: »Slov. Gospodar« (7 izt.), »Domovine« (4 izt.), »Kmetovalca« (4 izt.), »Mir«, »Dom in Svet«, knjige družbe sv. Mohorja in pa dva dnevnik »Slovenec« in »Edinost«; a nadajamo se, da se še bode naročilo »Domoljub«, »Slovenski List« in pa »Narodni Gospodar«.

Naznanja se vsem čl. društvenikom, da se bode zdaj vedno skrbelo v čitalnici za red in tako upamo ustreči vsakemu društveniku. Časniki in knjige se bodo izposojevali le udom na dom; a neudje jih pa imajo pravico le v čitalnici čitati. Vse ude pa prosimo, kadar si izposodijo časnik, naj zapišejo svoj priimek in ime v društveni zapisnik, ki leži v čitalnici na mizi. Ko pa udje časnike prečitajo, naj jih zopet nazaj donesejo, da jih še drugi udje dobijo. Strogo pa se bodo zasledovali tisti »tihotapci«, ki tiho in brez našega vedenja odnašajo časnike. Društvene knjige se bodo izposojevale le vsako nedeljo in praznik od 12.-2. popoldan in od 3.-4. pop. Vse prijatelje in ude društva vabimo, naj si pridno izposojujejo knjige in časnike. Kdor pa še ni ud tega koristnega društva, naj pristopi!

Iz Slov. Bistrice. V ponedeljek dne 22. t. m. se je vršila volitev v okrajni zastop iz skupine kmetijskih občin. Nemčurški Bistričani in njih pomagači iz okolice, posebno pa župan Spodnje Novevesi, so storili v svoji obupnosti vse, da zmagajo, a ni se jim posrečilo. Ko so začeli volilci iz bistriske in dravinjske doline dohajati, šli so naravnost k Petru, kjer so se narodno zavedni možje zbirali. Malone vsakega teh volilcev je jeden ali drugi agent nasprotnikov nadlegoval z volilnimi listki, katere so pa naši volilci hladnokrvno zavračali. — Ko se je potem potrebno za volitev dogovorilo, se podajo volilci skupno — 40 mož jih je bilo — na volišče. Zraven teh mož je šel tudi g. Šlamberger, posestnik na Klopcah in tajnik 5 občin; ko pridejo do rotovža, v katerega prostih prostorih se je volitev vršila, stoji tam mestni policist Stres in se neopravičeno začne kregati z g. Šlambergerjem. Cela zadeva se bo bo obravnavala še kje drugje.

Volitev sama na sebi se je vršila redno; disciplina volilcev iz ravninskih pokrajin je bila občudovanja vredna; bili so jedini, kakor jeden mož njim na čelu g. Mlakar; gledali so z nekakim pomilovanjem na svoje pohorske tovariše, ki so bili večinoma v oblasti nasprotnikov. Ni se toliko čuditi občinam Št. Martinske fare, da so nasprotno volile, kakor volilec Tinja, kateri so bili vedno narodni, sedaj so pa odpadli. Pomnite to vsi volilci Pohorja! Dokler se ne združite s slovenskimi kmeti, ki so vendar vaši bratje, pričakujete zastoj rešitve! Bistričani vas ne bodo na noge spravili, ker živijo oni od vas, in ne vi od »Njih«! Zapomnite si to za »prihodnost« da se ne date več z otroškimi obljubami slepiti!

Volitve se je vdeležilo izmed 80 volilcev samo 73; izostali so samo naši, kar se jim pa nikakor ne šteje v čast, ker so razun 2 vsi izostali brez vzroka. Med izostalimi se je najbolj povpraševalo po enem volilcu občine laporske, zakaj ta občina slovi od nekdanj kot najbolj narodna. Bile so slišati pikre opazke: Zakaj se da mož voliti, ako ne misli ali vsi ne upa danega zaupanja javno pokazati? Kaj pa rečejo občani na nja malomarnost? Ko se je še nadalje izvedelo, da je oni volilec celo občinski tajnik, tedaj ni hotelo biti konca začudenja.

Ko je bila volitev končana, pokazalo se je, da je bila disciplina pri nas tako ugledna, kakor še nikdar poprej; oddanih je bilo za naše kandidate 40 glasov, nasprotniki so dobili 33 glasov. Izvoljeni so torej naši in sicer gg. Franc Mlakar, Karl Hrastnik, Jože Hojnik, dr. Urban Lemež, Peter Novak, Ignaz Auer, Franc Asič, Franc Vehovar, Jakob Vehovar, Martin Obersne.

Ta volitev nam je sedaj dokaz, da se zastoj bori nasprotnik z nami, ker hujše agitovati ne more več, kakor je letos. Pripeljali so vsakega in polovili vse, kar se je dalo, a vkljub temu so propadli.

Po volitvi so se zbrali naši volilci v narodni hiši pri Petru, kjer so se vrstili vsakovrstni govori in napitnice; poseben utis pa je napravil govor gosp. župana Čokla iz Luščke vasi, kateri je na jako originalen način opisal slog, katera nas jači, in pa govor g. župana Špeca iz Brezja, ki je kot starosta pokladal mlajšim tovarišem županom na srce, naj se ne dajo nikakor motiti, da se jim ne zgodi, kakor se je zgodilo njemu, ki je dve leti podpiral nemčurje, a vendar o pravem času spoznal svojo zmoto in se vrnil na pravo pot. Povdarjal je: Pomnite, vi mladi tovariši! Ne dajte se nikdar izneveriti svoji materi, svojemu jeziku! Tisti, ki je mene zapeljal, je izginil že davna iz površja, a jaz sem še danes tukaj; ne bodi vam sramota imenovati se Slovenca!

Navdušenost je bila brati iz obrazov vseh. Vršili so se različni govori, in prav ko je g. Mlakar imel odhodni govor, pridejo prejšnji načelnik preč. g. kan. Hajšek, kateri so bili burno pozdravljeni; v kratkih besedah so našo navdušenost še bolj vtrdili.

Tako je minil dan volitve, kjer so prisegli vsi navzoči, da se hočejo vedno ravnati po nasvetu voditeljev. — Boj je bil hud, a odločen, upamo, da zadnji! Mi se borimo še dalje, zmaga mora biti naša!

Iz Marnberga. (Kmetijsko društvo) je imelo pretečeno nedeljo dne 21. t. m. svoj redni občni zbor. Kmetov in delavcev je bilo pri zborovanju okoli 250. Vsi so bili radovedni, kako se je obnesel račun Zavžitnega društva za leto 1899. Ako bi bilo resnično, kar so nasprotniki koj po ustanovitvi društva kvasili, tedaj bi moralo biti vsaj par tisočakov zgube. Da pa so nasprotniki celo leto lagali o društvenem gospodarstvu, to so udje po sklepem računu jasno spoznali.

Zavžitno društvo je imelo v upravnih dobi od 12. sušca 1899 do 31. grudna 1899 denarnega prometa 116.736 kron 11 vinarjev. Blaga se je prodalo za 33.027.54 K, deleži so znašali 22.020 K. Koncem pretečenega leta je bila vrednost društvenega blaga v zalogi 41.857.07 K, izmed katerega je bilo v marnberški zalogi 20.710 K 33 h, podružnica na Muti je imela zalogo 9.329.9 K in podružnica v Ribnici 11.816.34 K vrednosti. Čisti dobiček znaša 1.049 K 70 h.

Številke tedaj govorijo, da je društvo dobro gospodarilo, da ima trdno podlago in modro vodstvo. Iste številke pa tudi učijo, da je bilo tako društvo delavcem in kmetom zelo potrebno, ker se toliko zanimajo zanj. Z novim letom se je Zavžitno društvo razširilo v kmetijsko zadrugo, da bi tako kmetje svoje lastne pridelke kakor živino, žito, les, mleko itd. lahko po zadrugi spravljali v denar. Trgovci, ki bodo pošteno ravnali, bodo poleg »Kmetijskega društva« lahko izhajali; društvo jim tega ne bo zavidalo in bo hodilo svojo pot v prospeh in procvit kmetijskega in delavskega stanu. Združena moč pač mnogo velja, če tudi nasprotnik se tol'ko reglja.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Najvišje potrjenje. Ptujkega okraj zastopa načelnik J. Zelnik in njega namestnik S. Ožgan sta dobila najvišje potrjenje.

Abrahamiada jungovca Pribila. Dozdaj so bile znane le Jeremiade, v prvi številki preosnovanega učiteljskega lista »Popotnika« pa je zapel jungovec Pribil prvo Abrahamiado, kakor jo sam imenuje. To je namreč prikrit in neosnovan napad na katoliške zahteve in katoliško misleče može, okrašen a la rococo s frazami, tujkami in citati. No, gospod Pribil je še mlad in ne čudimo se, da je bojevit, a da g. urednik »Popotnika« pripušča v strokovnem listu in v strokovnem spisu o »Vaznosti zemljepisnega pouka« take napade, tega nismo pričakovali. Ali je res treba tega vednega in neprestanega izzivanja?

«Narodni Gospodar.» Prvo številko tega novega lista so dobili tudi vsi naši naročniki. Nam vsled tega ni treba opozarjati, kako izborna je prva številka. Pač ne bi smela sedaj nobena zadruga in nobeno bralno društvo zamuditi, da si naroči list, a tudi posamezniki naj, ako le možno, stopijo med njegove naročnike. Z ozirom na vsebino opozarjamo posebno na članke, ki priporočajo, da se naj pridelovanje žita skrči, a glavna pozornost obrne pridelovanju krme in živinoreji. Za naše trgovce in za one, ki so pristaši konsumnih društev, pa bo jako zanimiv članek v prilogi »Zadruga«: Zadruga in trgovci. Tudi nam ugaja misel združnih trgovcev. Mi smo lani priporočali neko nadzorstvo trgovcev po državi. A mi sedaj opuščamo to birokratično misel ter jo zamenjamo z demokratično, naj stopijo trgovci in zadruga med seboj v prijateljske razmere.

Za mariborsko šolo so zložili mladi rodoljubi prvi dar 5 kron. Slovenci, posebno Mariborčani, naj ne bo sestanka, pri kojem

bi se ne pobiralo za mariborsko šolo. Le ako napnemo vse sile, dobili bomo slovensko šolo. Živel! prvi darovalci in njih prvi posnemovalci!

Slovenski učitelji pozor! Razpisana je učiteljska služba na dvorazrednici pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu p. Lučane. Šola je v drugem plačilnem razredu. Ker leži šola na narodni meji, naj se oglašijo za mesto narodno zavedni slovenski učitelji.

Uvod v narodno gospodarstvo, se imenuje nova knjiga, ki jo je uredil Vekoslav Kukovec. Cena 1 K. Knjiga se naroča pri M. J. Nerat-u, uredniku »Popotnik«-ovem v Mariboru in se dobi tudi v vseh knjigotračnicah po Slovenskem.

Zgorela je v Studenicah pri Mariboru šestletna hčerka gostilničarja Karola Zavodnika. Šla je h kotlu, v katerem so kuhali krompir za prešiče, a je prišla preblizu ognja.

Zopet nesreča na mariborskem kolodvoru. V petek dopoldne se je na kolodvoru južne železnice v Mariboru dogodila zopet nesreča, ki priča, da na južni železnici sedaj človek vsak hip ni varen življenja. Premikali so dva vlaka. Stroja vlakov sta trčila s toliko silo skupaj, da je jeden voz popolnoma zdrobljen in jednemu uslužbencu odtrgana čeljust.

Slovenski zdravnik v Gornji Radgoni. S 1. februarom se naseli v Gornji Radgoni slovenski zdravnik dr. Leo Kreft. Kot Slovenec se bo lahko sporazumel s slovenskim ljudstvom, kot spreten zdravnik pa bo mu tudi lahko pomagal, za-to se ga oklenite Slovenci gornjeradgonskega okraja!

Smrt. Dne 22. januarja t. l. je umrl v Ptuj v 84 letu po dolgotrajni bolezni starosta spodnještajarskih učiteljev, gosp. Karol Schweigl, nadučitelj v pok., odlikovan z zlatim križcem. Celih 51 let je posvečeval vse svoje dušne in telesne moči vzgoji in pouku slovenske mladine. — Naj v miru počiva!

Uvrščenje šol v plač. razrede. V I. razred pride samo (!) šola okolica Celje; v II. plačilni razred: Dobrna, Sv. Jurij na juž. žel., Vojnik, Kalobje, Vransko, Polzela, Rečica, Konjice, Judok, Kunigunda, Rakovice, Skomre, Vitanje, Šmarje, Sv. Ema, Luče, Mihael, Gornji-grad, Bočna, Ksaveri, Jurklošter, Hrastnik, Loka, Lokavce, Marjeta, Trbovlje, Vode, Laško, Malanedelja, deklška šola Ljutomer, Gornja Radgona, Sv. Lenart pri Mariboru, Studenci, Št. Ilj, Kamnica, Lembah, Št. Lovrenc, Ruše, Sv. Peter, Razvanje, Rotvaj, Pekre, Tinjsko, Ormož, Sv. Duh pri Ptuj, okolica Ptuj, Sv. Križ tik Slatine, Sv. Rok, Rogatec, Kozje, Preborje, Podčetrtok, Sevnica, Planina, Globoko, Orehova vas, Brežice, Muta, Marnberg, Vuzenica, Sobota, Šostanj, Velenje, Št. Ilj, Razbold, Sv. Vid, Kaplja.

Odhodnica. Dne 18. t. m. zvečer poslavljalo se je v Nar. domu celjsko pevsko društvo od svojega večletnega marljivega tajnika gosp. Hinko Saxa, odhajajočega po svojem stanovskem poklicu kot tiskar na Dunaj. Mnogobrojna vdeležba na tej odhodnici pričala je, da celjski Slovenci vedó ceniti zasluge moža, ki, akoravno delavec brez donečega naslova, je morebiti več koristil narodu, kakor oni, ki se ponaša s svojim imenom in obeša vsako neznatno delo na veliki zvon. Med — veselim petjem našega mešanega zbora potekal je hitro čas in bilo je že čez polnoč, ko smo se poslovili končno od priljubljenega tajnika. Čeravno je sel daleč proti severu, vendar bode našel tudi tam če ne slovensko, pa slovansko družbo, saj: »Slovan povsod brate ima«. Mi Celjani mu želimo vso srečo in mu kličemo: Na veselo svidenje!

Spomini na celjske izgrede. Zopet so bili štirje celjski Nemci zaradi svojega obnašanja dne 8. avg. l. l. povodom češkega obiska obsojeni na denarne kazni, in sicer ker so Zimniakove gospiče izročevali javnemu zaničevanju. Obsojeni so Peresich, Koser, Golitsch in sin celjskega župana Gustav Stiger.

Veletržec Supanc iz Pristave. Nas narodni nasprotnik, čeprav živi od našega naroda, razposlal je pred kratkim sledeče nemške (!) oglase spodnještajarskim trgovcem, tudi slovenskim: Še enkrat se sklicujem na Vaše tovarištvo, ter Vas prosim, da nas (nemškega Supanca!) podpirate v boju proti klerikalnim konsumnim društvom in da tvrdke, katere s takimi društvi tržijo, brezobzirno odklanjate. Pri klerikalnem zborovanju v Mariboru (ki ga pa ni bilo!) tekom tega leta se je sklenilo, ustanoviti po celem Spodnjem Štajarju kakor na Kranjskem konsumna in druga (kaka druga?) društva in nas trgovce pregnati z naše domače zemlje (ki je pa slovenska, Vi pa ste posili Nemec) in z naših ognjišč (kjer si kuhate pridelke slovenske zemlje). . . . Spodaj Vam naznanjam tvrdke, ki tržijo s konsumnimi društvi. . . . In kdo je med njimi imenovan? Tudi gosp. Peter Majdič, veletržec z moko v Celju, odločen Slovenec. Tudi nemški spodnještajarski trgovci so prodajali in še prodajajo konsumom, a niso imenovani, ker so Nemci. Tukaj vidimo, kam celi boj meri. To je le boj proti Slovencem. Slovenski kmet vstaja in nemških in nemških trgovcev je postalo — strah.

Častnim občanom občine Sedlašek pri Sv. Trojici v Halozah je izvoljen gsp. Anton Sakelšek, logar minoriški.

Breška nemška „šparkasa“. Gospod dr. Gvidon Srebre, odvetnik v Brezicah in načelnik okrajnemu zastopu, izstopil je iz načelnštva nemške »šparkase« pri tej priliki odnesel je pa tudi ves denar, ki ga je imel naloženega v tem zavodu. Kaj pa to pomeni? Naše ljudstvo je razumno dovelj, da bo znalo takoj prav tolmačiti moški ta korak prvega odličnjaka v breškem okraju. Podpirajmo domače zavode!

Konjiške novice. Konjiški Slovenci so že začeli misliti na občinske volitve, ki se bodo vršile drugo leto. Svojo posebno pozornost obračajo na drugi razred. V Konjicah se ugiba, kaj bo neki storil gospod Zoff, ako pride trg v slovenske roke. — Konjiške Slovenke in Slovenci so priredili s pomočjo posojilnice v Konjicah revnim otrokom božičnico, ki se je vršila brez vsakega hrupa in govora. Udeležila sta se božičnice samoumevno tudi ondotni slovenski učitelj in učiteljica. Toda to je bila v očeh nemškega okrajnega šol. odb. velikanska pregreha. Dne 16. t. m. je sklenil odbor, da prideta učitelj in učiteljica v disciplinarno preiskavo, ker se v šoli ne sme tirati — politika. Preiskavo bo vodil okrajni nadzornik, in upamo, da bo vedel varovati prostost in čast učiteljstva ter pošteno zavrnil okrajni šolski svet, naj ne nadleguje njega in učiteljstva več s takimi sklepi. — Gospod Ivan Šepić, je izvoljen častnim občanom okolice Konjice, kjer je več let županoval.

Iz Malanedelje. Tukaj imajo otroci zelo hud, tako imenovani oslovski kašelj, vsled česar je šola do 15. febr. zaprta. Ljudje tudi zelo bolehalo vsled prehlada, kar je najbrž kriva pretekla huda zima, tudi umrlo njih je veliko; prve dni tega meseca bil je vsak dan mrlič, še celo po dva. — Vsled hudega mraza in velikega snega, naredili so to zimo zajci na drevescih občutno velike škode, samo g. Šeku, tukajšnjemu trgovcu ogulili so več stotin lepih drevesc. Nek posestnik Čirič iz Radislavec ceni škodo po dolgouhkih pouzročeno čez 100 K, a vendar še ima ta dolgo-uhček toliko zagovora. Drevje se nam vedno priporoča saditi, toda za dolgouhca kali?

Razdeljena Slatina. V deželnem zboru štajarskem sklenjeni zakon, da se občina Slatina razdeli v občini Kopališče Slatina in Okolica Slatina, je dobil najvišje potrjenje. Nemški listi so od samega veselja kakor brez pameti. Slovenci pa vemo, da je imel tukaj svojo roko zraven naš namestnik, bivši minister grof Clary. Človek, kateremu je Spodnji Štajar neznani kakor deveta dežela, upa si posegati s svojo nesrečno roko tudi v naše